

Det Kongelige Skolelærer-Seminarium i Naann.

Til Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet.

I Henhold til det høie Ministeriums Skrivelse af 16de f. M. fremsender jeg herved min underdanigste Betænkning over det Forslag til forandrede Bestemmelser for Skolelærer- og Skolelærerindeexamen, som fulgte med Skrivelsen.

Det er min Overbevisning, at der hidtil er udført et ret anseeligt Arbejde til Udbannelsen af Lærere for Almenskolen ved de kgl. Seminarier, og det er ligeledes min Mening, at de fremdeles ere i Stand til at løse deres Opgave paa tilfredsstillende Maade, og at der er Meget, som taler for, at bevare disse Udbannelsesanstalter væsentlig i deres nuværende Skikkelse. De ere oprindelig nærmest beregnede paa at uddanne unge Mennesker af Almuen til praktisk dygtige Lærere for Børnene i den Stand, hvorfra de vare udgaaede, dels ved at meddele dem nogen almindelig Dannelse og dels ved at indøve dem i saadanne Færdigheder, som behøvedes for strax at kunne overtage Lærergjerningen, og vist er det, at mange fattige begavede unge Mennesker ved dem ere bragte til en aandelig Udvikling, der er al Værd værd, og til en saa stor praktisk Lærerdygtighed, at de have vaakt berettiget Anerkjendelse. Næppe vil man ad nogen anden Vej opnaa saa gode Resultater ved saa ringe Pengeoffre, og det bliver et Spørgsmaal, om man ved en anden Maade at uddanne Lærere paa, vil opnaa at faae en dygtigere Lærerstand. Imidlertid indrømmer jeg, at forandrede Bestemmelser og Forbedringer ved Seminarierne kunne være ønskelige; deres nuværende Indretning er jo ogsaa næsten ligesaa gammel som Anstalterne selv og i hvert Fald ikke ynderlig forskjellig fra den, der indførtes ved Reglementet af 10de Februar 1818, saa det skulde være forunderligt, om der i ingen Henseende søltes Træng til Forandring. Der har saaledes længe været sølt Træng til Indførelsen af et fremmed Sprog som obligatorisk Undervisningsfag, og bibeholdes Seminarierne i deres nuværende Skikkelse og med deres nuværende Bestemmelse, vilde jeg meget ønske, at en Bestemmelse derom blev givet snart, og at det da maatte blive Lyk, der blev indført, baade fordi det staar vort Modersmaal nærmere, paa Grund af dets Formrigdom er mere udviklende og paa Grund af dets Literatur nyttigere for Læreren end noget andet levende Sprog. Skete dette, og Timefordelingen samtidig forandredes saaledes, at Jag som praktisk Færdighed, Pædagogik og Tegning fik et større Timeantal og Undervisningerne og Øvelserne deri udstræktes over hele Seminarietiden, ville Seminarierne kunne tilfredsstille de Fordringer, der af Examenskommissionen foreslaaes stillede ved Skolelærerexamen, og som jeg fuldt ud anser for berettigede. Hvad der i de sidste 20 Aar har virket hæmmende paa Seminariernes Virksomhed er Privatseminariernes Bestræbelser for at gjøre deres Elever færdige til Examen paa en saa kort Tid, som muligt, og deres Antagelse af Elever uden Optagelsesprøve og til enhver Tid, hvoraf Følgen er bleven, at de kgl. Seminarier ikke strengt have kunnet overholde Optagelsesvilkårene, naar de ikke vilde risikere at blive tomme. Skærpes Optagelsesvilkårene og fastholdes Bestemmelsen om et helt Aars forudgaaende Øvelse i praktisk Skolegjerning, vil et treaartigt Seminariekursus være tilstrækkeligt til at føre til det forønskede Maal. Det er saaledes det subsidiaire Forslag, som jeg mener fortjener anbefaling.

Jeg veed imidlertid meget vel, at Strømmen gaar i en anden Retning, og at Størsteparten af dem, hvem Sagen vedrører, ikke ville føle sig tilfredsstillede ved en saadan Ordning. Flertallet ønsker en Forandring, som den af Examenskommissionen principaliter foreslaaede, og der vil næppe komme No i denne Sag, førend Ordningen bliver saaledes. Jeg tror, at man vil blive ved at arbejde derfor, indtil det naas